

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Lars Schou Hansen [mailto:lsh@lch-import.dk]

Sendt: 25. juli 2005 10:22

Til: mil@fmn.dk

Emne: Kommentarer til bekendtgørelsen

Vedhæftet finder De mine kommentarer til det fremsendte udkast til ny Bekendtgørelse og tilhørende tekniske forskrifter.

Best regards

General Manager
Lars Schou Hansen
L.C.H. Import A/S, Denmark
Direct phone: +45 9637 8225
Mobil phone: +45 4059 1102
Mail: lars@lch-import.dk

Kommentarer til udkast af ny bekendtgørelse om fyrværkeri og til tekniske forskrifter.

Generelle bemærkninger:

Indledningsvis skal jeg kraftigt understrege min forargelse over den direkte uanstændige korte høringsfrist midt i industriferien. Det virker overvejende planlagt, at netop denne periode vælges. Jeg har meget mod min vilje måtte bruge to dage af min ferie i østen med min familie på høringssvar, hvilke jeg finder respektløst og frastødende, men et typisk eksempel på netop denne myndigheds normale handlemønstre.

Ved første gennemlæsning finder jeg det påfaldende at indholdet afviger betragteligt fra Kulegravningsudvalgets anbefalinger, trods klare udmeldinger om at følge førnævnte rapport fra BRS. Kulegravningsudvalgets branche-konsekvensvurdering er således udarbejdet på et helt andet grundlag og må derfor siges at være værdiløs. Det er helt klart min opfattelse, at INGEN i branchen kan imødekomme hele indholdet i forslaget pr. 1. December 2005, hvorfor det må opfattes som en bevidst, overløst kriminalisering af en hel branche. Alle ved f.eks., at det er fysisk umuligt at lade alle produkter på det danske marked gennemgå en transport klassificerings test i henhold til ADR typetest inden førnævnte dato, hvorfor samtlige private - eller de på midlertidige militære anlæg - oplag er i klar strid med bekendtgørelsen, da produkter, der ikke har gennemgået førnævnte klassificering pr automatik bliver betragtet som klasse 1.1. En bevidst handling.

Jeg skal her også understrege min betænkeligheder ved, at Beredskabsstyrelsen har udarbejdet udkastet. Dels fordi der fra branchen, mediernes og offentlighedens side har været klare indikationer om Beredskabsstyrelsens kompetence på fyrværkeriområdet. Der er stadig, på trods af utallige henvendelser, ikke blevet redegjort for Beredskabsstyrelsens personales kompetence på området. Desuden er det betænkeligt at personer, der er blevet beskyldt for et direkte eller indirekte ansvar i ulykken i Seest bliver belastet med denne opgave, der helt naturligt bliver påvirket af frygten for nye beskyldninger. Indholdet bærer klart indtryk af ethvert ansvarsfraskrivelse, idet intet skal godkendes af Beredskabsstyrelsen, der dog forlanger at tilladelser gives efter indhentet udtalelse fra Beredskabsstyrelsen. Ansvaret placeres derved hos Kommunalbestyrelsen.

Der er indhold, der er direkte modstridende med anden lovgivning, og der er stramninger på punkter, der findes totalt urelevant.

Igennem mit mangeårige arbejde for bestyrelsen i brancheforeningen er der især ét punkt, branchen har efterspurgt, nemlig klart afgrænsede, målbare regler. I det fremsendte forslag er der fortsat mange "elastik regler", der overlader fortolkningen af paragraffer til den enkelte person i kommunalbestyrelsen (redningsberedskabet). Det er i direkte konflikt kulegravningsudvalgets ønske om ensartede og klare retningslinjer på landsplan.

Der er med de nye krav skabt et særdeles fornuftigt forretningsgrundlag for de persongrupper, der ikke agter at følge loven. Jeg har personligt talt med en person fra denne samfundsgruppe, der priser de nye regler velkommen. "det er da bare fedt, nu kan vi tjene bunker af penge, da der jo ikke er nogen der gider at lave alt det bras og ikke tjene noget på det. Vi har allerede fordoblet vores ordre på store batterier og bomber (chrysanthemumbomber)" var meldingen. Jeg vil personligt gøre alt for at påpege netop dette punkt i medier og lignende, da offentligheden ofte får opfattelsen af "fyrværkeri" som én sammenhængende branche, og skader og ulykker med fyrværkeri opfattes ofte ens, uanset om fyrværkeriet er lovligt eller ulovligt. Jeg vil ikke have min virksomhed sat i forbindelse med den stærkt stigende, og særdeles lukrative forretningsdel, der er af tvivlsom karakter, og som efter dette udspil får kronede dage. Beredskabsstyrelsen, Politiet og de kommunale

ansatte har alle understreget, at der ikke er resurser eller midler til at kontrollere bare en brøkdel af de personer og butikker, der vælger den "nemme" løsning.

Sluttelig skal jeg udtrykke min forundring over, at en offentlig myndighed i så udpræget grad tilsidesætter almindelig anstændighed for at dække over egen inkompetence. Det er skandaløst, at jeg, som lovlydig erhvervsdrivende skal straffes økonomisk på det groveste, blot fordi jeg indtil dato har overholdt gældende lovgivning. Set i lyset af, at min virksomhed, der har ligget på nuværende adresse i 39 år, og at alle bygninger er opført udelukkende til opbevaring af fyrværkeri, godkendt efter de til en hver tid gældende regler, med ét slag bliver ulovliggjort, er det fristende at tro, at formålet med den nye bekendtgørelse er en anden end blot at højne sikkerheden. Hvis nærtstående bekendtgørelse gennemføres som planlagt pr. 1 december ser jeg ingen anden udvej end at afvikle min forretning med uoverskuelig økonomisk konsekvens til følge. Dermed er BRS's mål indfriet, da der ingen virksomhed og dermed heller ingen sikkerhedsmæssig risiko er til stede længere.

Kommentarere til Bekendtgørelsen:

Ad. §1 punkt 10: det noteres at klassifikationen udelukkende baseres på FN's anbefalinger Stk. 12, det noteres at håndtering for både løse artikler og hele kolli sidestilles. Det er helt uforståeligt, idet hele løse artikler udgør en helt anden risiko, end artikler i emballage, der er baseret på international transport.

Ad. §2 Ingen kommentarere

Ad. §3. stk.1. Der findes så vidt vides ingen godkendte vejledninger, idet det må forventes at indholdet i en sådan vejledning skal tilrettes de nye bestemmelser. Man må forvente at BRS kommer med retningslinjer for et minimumsindhold i sådan en vejledning. Det er påkrævet at disse udarbejdes inden 1 sep. idet udarbejdelse, trykning og omdeling kræver en vis tid.
Stk. 2: Igen samme problemstilling som herover. Det skal noteres, at det for de varer, der allerede er på lager i DK ikke er fysisk muligt at ilægge en vejledning i en lang række sortimentspakker, da emballage bliver permanent ødelagt, hvis den brydes. Desuden, da en ny godkendt vejledning ikke er udarbejdet endnu, er det heller ikke muligt at ilægge en sådan i dette års produktioner, idet fremstillingsprocessen allerede er påbegyndt, og for dele af årets produktion allerede afsluttet.
Stk. 3: Branchen må anmode om en maksimal behandlingstid for indsendte ansøgninger, i år maksimalt 5 arbejdsdage.

Ad. §4, stk.2: se kommentarer til bilag 1

Stk.4. Det fremgår ikke klart, om der er en minimumsstørrelse for raketter. Det virker ulogisk, at de nævnte afstandskrav gælder for alle raketter/størrelser.

Ad. §5, stk. 2: Der er intet sted nævnt, præcis hvilke hensyn, der ligger til grund for forskrifterne. Hvis disse er formuleret på skrift, bedes de fremsendes til undertegnede.

Ad. §6, ingen kommentarere

Ad. §7, ingen kommentarere

Ad. §8, det fremgår ikke hvilke vilkår, beredskabsstyrelsen benytter som grundlag for en tilladelse. Findes grundlagene på skrift, bedes de fremsendt til undertegnede.

Ad. §9, ingen kommentarer

Ad. §10, stk. 2: grænseværdien på 1,5 kg er i direkte modstrid med anden lovgivning, idet der tillades artikler med op til 3,0 kg NEM i henhold til EN14035. Det kan ikke være rigtigt, at én lov, der oven i købet er et forstående EU-direktiv, tillader og godkender artikler, der ikke lovligt kan opbevares af den alm. forbruger. I andre lande, vi ofte sammenligner os med er der et væsentligt større råderum. Med de nye retningslinjer for godkendelse i mente, der har til formål at mindske artiklernes størrelse, og højne forbrugersikkerheden må der kunne tillades en større mængde hos den enkelte forbruger. En grænse på 5 kg. NEM, svarende til f.eks. reglerne i Sverige, er en rimelig og anvendelig grænse, der vil kunne imødekomme 90% af de danske forbrugeres behov. Mod sat kriminalisere men en meget stor del af befolkningen, der uforvaret kan erhverve artikler, de rent faktisk ikke må opbevare i hjemmet, men som lovligt kan bringes til omsætning. Man henleder i denne paragraf i øvrigt til FN's anbefalinger for transport af farlig gods, de jo rent faktisk har en øvre grænse på 20 kg NEM i fareklasse 1.1 og 1,3G, 300 kg. for fareklasse 1,4G og ubegrænset for 1,4S for "privatpersoner" (FN's anbefalinger gælder ikke for private i andre lande, men udelukkende for erhverv) Disse grænseværdier gælder derfor for privatpersoner i f.eks. Tyskland. Det virker som en voldsom overdrivelse af risikovurderingen af forslå 1,5 kg NEM

Stk. 3 virker en smule forvirrende, idet den henviser til pkt. 3, der ikke findes. Jeg formoder, at privatpersoner kan opbevare 500 kg. NEM i bygning eller container, hvis oplaget udelukkende består af småfyrværkeri og de øvrige regler for opbevaring overholdes og at det anmeldes til kommunalbestyrelsen. Dog henvises i stk. 2 til fareklasse 1,3G, 1,4G og 1,4S. Men småfyrværkeri kan godt være klassificeret som 1,4S, hvorfor dette punkt er i modstrid med sig selv.

Ad. §11. Ingen kommentarer

Ad. §12, stk. 1, BRS har fastsat en grænse på 12,5 kg NEM for opbevaring i butik. Der er tilsyneladende tale om en omregning af den tidligere grænse på 50 kg bruttovægt. Branchen har utallige gange påpeget, at denne grænse er helt ude af trit med udviklingen. Der findes ingen saglig eller faglig begrundelse, der kan argumentere for netop denne grænse. I landene omkring os er der mulighed for langt større mængder, og i visse lande tillader man endda selvbetjening under visse omstændigheder. Jeg må anmode om fremsendelse af en konkret argumentation eller en fagligt dokumenteret redegørelse for hvorfor netop en grænse på 12,5 kg er valgt.

Stk.2, igen en omskrivelse af eksisterende regler, der er uden bund i faglig dokumentation. Tallet er taget ud af den blå luft!

Ad. §13, ingen kommentarer

Ad. §14, der henvises til kommentarer i generelle bemærkninger.

Ad. §15, det fremgår ikke hvilke vilkår, der fastsættes af Beredskabsstyrelsen, hvorfor det ikke er muligt at give en saglig kommentar til dette punkt. Det bemærkes, at disse vilkår fastsættes af Beredskabsstyrelsen, og tilladelser ikke gives af kommunalbestyrelsens på basis af udtalelser fra Beredskabsstyrelsen.

Ad. §16, det specificeres ikke hvilke type oplysninger, der er nødvendig for kommunalbestyrelsens kontrolvirksomhed, hvorfor dette må betragtes som ubegrænsede beføjelser. Dette er i strid med grundloven.

Ad. §17, stk.1. Det fremgår ikke af dette afsnit, hvorvidt det gælder fremtidige importere, eller det også omfatter eksisterende lagere. Hvis sidstnævnte er tilfældet, må det formodes at den dokumentation, der tidligere er udarbejdet af Beredskabsstyrelsen, og som ikke er tidsbegrænset, stadig er gældende som gyldig dokumentation for transportklassifikation. Det kan ikke være rigtigt, at men i går udstedte transportklassifikationer, der ikke gælder i morgen.

Stk.2, det fremgår her at dokumentation skal foreligge i form af gennemført test efter FN's test & creteria, (type test serie 6A,B & C). Det er i modstrid med punkt 1, der blot understreger af der skal foreligge dokumentation i forhold til FN's anbefalinger, herunder den internationale anerkendte "default-liste", der indtil foråret blev benyttet af Beredskabsstyrelsen, og som i dag benyttes af en lang række lande i EU.

Der bør i øvrigt indføres en minimumsgrænse for, hvornår et produkt skal gennemgå en klassifikationstest, da det er umuligt at gennemføre test på meget små mængder, f.eks. prøver, der hjemtages med formål på at gennemføre klassifikationstesten eller typegodkendelse i Danmark.

Som en sidebemærkning kan jeg tilføje, at der ikke stilles særlige krav til den eller de firmaer, der skal udarbejde testrapporten. I princippet kan vi lave den selv?

Stk. 3, det må være i strid med regeringens skattestop-politik, idet dette klart kan defineres som en erhvervsbegrænsning, der har økonomisk konsekvens for branchen. Det fremgår ikke på noget sted, om BRS er i stand til at gennemføre en test i henhold til FN's anbefalinger, men det må på baggrund af BRS's egen indhentningen af testresultater fra BAM i Tyskland formodes, at de ikke er i stand til at gennemføre en sådan test. Det er tankevækkende, at man stiller krav til noget, man ikke selv er i stand til at efterkontrollere. Er det en kompetent myndighed?

Til §17, må jeg desuden henlede opmærksomheden på mine generelle bemærkninger, hvor jeg fastslår, at det ikke er fysisk muligt at gennemføre test på samtlige artikler på markedet. End ikke hvor meget, vi ønskede det er det muligt, og jeg må derfor konstatere, at BRS forlanger det umulige, og/eller bevidst kriminalisere en hel branche.

Ad. §18, stk. 1: Det er meget uklart, hvilke ansøgninger, der henvises til. Der står; ansøgninger om tilladelse efter denne bekendtgørelse skal indsendes til kommunalbestyrelsen...??? Gælder det for alle ansøgninger, eller kun for ansøgninger om transportklassifikation? Eller er det for opbevaring? I så fald, skal man så ansøge om ny virksomhedsgodkendelse, hver gang man indfører et nyt produkt, da der skal fremsendes dokumentation for transportklassifikation? Eller med andre ord, man ansøger om tilladelse til opbevaring af en række bestemte artikler? Det er for detailhandlen ikke muligt, idet ordre først afgives, efter der er indhentet en opbevaringstilladelse. Jeg forstår ikke meningen i §18? Jeg formoder, at der menes, at man skal oplyse, hvilke fareklasser, man ønsker at opbevarer og i hvilke mængder, men ikke specificeret præcis hvilke produkter, der er tale om. Alt andet vil være umuligt for såvel branchen som BRS at administrere.

Ad. § 19, ingen kommentarer

Ad. § 20, eneste kommentar er at det her fremgår, at bekendtgørelse nr. 1131 og 1133 af 24. november 2004 har virkning fra 1. juli 2006. Det vil med andre ord sige, at de danske myndigheder har administreret en lovgivning, der endnu ikke er trådt i kraft, hvilke jeg finder meget betænkeligt.

Ad. § 21, ingen dansk domstol kan tage dette seriøst, set i forhold til strafferammerne i øvrig dansk lovgivning.

Ad. § 22, som det fremgår af det indledende brev, er det tydeligt af Forsvarsministeriet vil vedtage den nye bekendtgørelse pr. 1. december 2005. Det er direkte uanstændigt, og total mangel på respekt for en hel branche at overhovedet overveje dette tidspunkt. Det understreger blot det politiske forhold i hele sagen. En gennemførelse er umulig at imødekomme for branchen, den er umulig for kommunalbestyrelsen at administrere, og ikke mindst er der stadig så mange mangler, uafklarede spørgsmål og juridiske aspekter, at det vil være et gigantisk selvmål for Forsvarsministeriet at gennemtvinge denne Bekendtgørelse, fuldstændigt uden at tage hensyn til branchens og detailhandelens tarv.

Kommentarer til Bilag 1:

Da min virksomhed ikke beskæftiger sig med festfyrværkeri, har jeg ingen umiddelbare kommentarer til bilag 1. Det er dog åbenlyst for enhver, at der ingen sammenhæng er mellem stramninger på dette område, og ulykken i Seest, der trods alt fremprovokerede hele sagsbehandlingen af fyrværkeriområdet. Man benytter på ganske usmagelig vis lejligheden til at gennemtvinge opstramninger, blot fordi der er politisk opbakning på området i øjeblikket. Flere af tiltagene er gode, men bør implementeres i en overgangsperiode.

Kommentarer til Tekniske forskrifter:

Indledningsvis skal jeg understrege min forundring over, så mange bestemmelser, der er medtaget både i Bekendtgørelsen og i de Tekniske forskrifter?. Normalt regulere man et regelsæt ét sted, ikke flere steder!

Definitioner:

1.1.1. Er lampeolie en pyroteknisk artikel? Det er en blanding af stoffer, der er fremstillet med henblik på at frembringe lys eller varme? I så fald for dansk detailhandel en opgave! Definitionerne er dårligt beskrevne og er særdeles ufaglige. Vidner blot endnu engang om BRS inkompetence!

1.1.12. Som nævnt i mine generelle kommentarer, så finder jeg det fuldstændig urealistisk at sidestille løse artikler med artikler i hele kolli. Der bør helt klart laves særskilte regler for håndtering af løse artikler, og for artikler i hele kolli.

1.2.2. Igen, som nævnt i tidligere bemærkninger, 1,5 kg er en urealistisk grænse, der helt klart bør genovervejes. Ikke mindst i forhold til den forstående EU-harmonisering, der vil tillade større mængder.

1.3.5. I dette afsnit benytter man pludselig en anden benævnelse for FN's anbefalinger, nemlig ADR konventionen? Her må jeg igen henlede til mine generelle kommentarer, der klart tilkendegiver umuligheden i at gennemfører test i henhold til ADR type 6A,B og C test. For min virksomhed vil den økonomiske konsekvens desuden være uoverskuelig, da en test beløber sig til mellem kr. 20- og 30.000,- pr. artikel. Med 480 artikler på positivlisten en sum på kr. 12 mil., set i

forhold til et gennemsnitlig årligt resultat på under kr. 1 mil. Et latterligt og urealistisk krav at stille en ellers lovlydig erhvervsdrivende over for!

1.3.9. Punktet er forståeligt nok, men der mangler en klarer definition. En embedsmand i en kommunalbestyrelse kan selv definere hans opfattelse af en tænkilde!

1.4.1. er en gentagelse af §18. Igen ser jeg ingen logisk sammenhæng mellem de enkelte artikler og den overordnede godkendelse. En given mængde af en bestemt fareklasse må anses for at være den samme, uanset præcis hvilken artikel, der er tale om. Der er ingen logisk forklaring på, hvad der ligger til grund for BRS's ønske om indsendelse af dokumentation for samtlige artiklers klassifikationer.

Kun for så vidt klasse 1.1 og 1.2 artikler, er der en vis fornuft, idet disse artikler ikke må bringes til omsætning i detailledet.

1.4.2. Der fremgår ingen maksimal svarfrist fra Kommunalbestyrelsens side. Det er påkrævet, at sager behandles inden for visse rammer, idet der er en skarp optrukken deadline for salg af fyrværkeri. Det er ikke realistisk, at ansøgninger, der er indsendt i god tid ikke behandles og at men derved udelukker erhvervsdrivende for at udføre deres erhverv rettidigt. Man kunne indsætte en "seneste ansøgningsdato" med en "seneste svar" frist som et gensidigt samarbejdsfremme.

2.2.1. Der må ikke opbevares andet end konsumfyrværkeri. Hvorfor det? Det betyder i realiteten, at sikkerhedsfremmende artikler som f.eks. sikkerhedsbriller ikke kan opbevares sammen med fyrværkeri? Det er ulogisk, at disse produkter ikke kan håndteres fra samme lager.

2.2.4. Det er således praktisk umuligt for butikker at sammenpakke evt. returvarer efter endt sæson. Denne regel er jo direkte i modstrid med ønsket om at fremme sikkerheden hos de enkelte butikker. Med andre ord er butikker tvunget til at beholde evt. åbne og afbrudte kasser, da de ikke må sammenpakke hele kolli til returforsendelse. Endelig en regel, der kommer importøren til gode. Men Forsvarsministeriet bør nok hører detailhandlens kommentar til dette punkt. Ikke særlig gennemtænkt! Igen!

2.3.3. Jeg formoder, der er tale om salg fra selve butikken, idet der også for denne type butikker kan findes løsninger, så der kan sælges fyrværkeri på forsvarlig vis.

2.3.4. Som tidligere nævnt, er denne grænse taget ud af den blå luft, der findes intet sagligt eller fagligt argument for netop denne grænse.

2.3.5. Se punkt 2.3.4.

2.3.6. Det forekommer yderst restriktivt, at der skal være 5 meter til salgssted af småfyrværkeri, og især at mængden er kun 12,5 kg NEM. Sammenlignet med f.eks. Tyskland, hvor der må opbevares op til 300 kg. NEM af denne type småfyrværkeri, der oven i købet må sælges ved selvbetjening. Det gælder også for supermarkeder, der ligger i et center. Samme regler er gældende i Frankrig, hvor selv artikler i klasse 1,4G + 1,4S må sælges, dog med visse krav til emballagen. De danske grænseværdier er en uanstændigt lav grænse for denne type artikler, og helt ude af forhold til risikoen. Der findes massevis af varer i et supermarked, der brænder voldsommere end småfyrværkeri. Tændvæske, hårlak, maling, gødning, rense- og rengøringsmidler o.s.v.

2.4.2. Det giver ingen mening, at der ikke kan sælges komplementær artikler, som f.eks. sikkerhedsbriller eller raketafskydningsstativer i et salgssted i det fri. Der bør åbnes for salg af komplementær artikler i salgssted i det fri.

2.4.11. Det er således slut med at benytte alm. skibscontainere. Uforståelig regel, der hel sikkert vil behæfte butikker med meget store økonomisk konsekvens. Det må være muligt at formulere et regelsæt, der sikre at 1 udgang er nok, men at der altid skal være adgang til det fri. Altså at der ikke må opstilles diske eller lignende, der forhindre personalets flugtvej. Igen en regel, der er hypotetisk tænkt, uden realistisk at sikre målet, nemlig at fremme sikkerheden med rimelige afhjælpende foranstaltninger.

2.5.3. En generel fejl, der er gennemgående i en lang række af reglerne om opbevaring i bygninger, er at der ikke tages hensyn til om en bygning er opdelt i flere brandsektioner. Det vil være naturligt, at en bygning kan benyttes til opbevaring af større mængder småfyrværkeri, selv om en del af bygningen anvendes til beboelse, men på betingelse af at beboelsen er fraskilt af en BD-60 brandadskillelse. Det er vigtigt at huske på, at småfyrværkeri er isfontæner, stjernekastere og den slags harmløse artikler. En enkelt dåse hårlak kan udrette langt større skade end hvilket som helst stykke småfyrværkeri!

2.5.5. til 2.5.10.: Igen et eksempel på den totalt misforståede opgave fra BRS's side. Totalt hen i vejret krav, der ikke giver nogen mening i forhold til artiklernes færemoment. Lidt groft sagt bliver Forsvarsministeriet totalt til grin internationalt, hvis disse forskrifter vedtages i nuværende form.

2.7.4. se punkt 2.5.3.

2.7.8. Dele af dette punkt er realistiske krav, dog er der i de anførte afstandskrav ikke taget hensyn til de nye krav i EN14035, der væsentligt reducere risiko for udslyngning af fragmenter. Disse krav er tydeligvis fastsat med de tidligere type artikler i tankerne. Derfor kan afstandene uden at gå på kompromis med sikkerheden halveres.

2.7.18. Det må formodes, at rum på 15 m² eller derunder ikke skal forsynes med sprinkleranlæg, selv om det ikke tydeligt fremgår af teksten.

2.8.1 til 2.8.17. Igen er der taget tidligere artikeltyper i betragtning. Kravene forekommer temmelig omfattende og stærkt overdrevet. Enten skal den tilladte mængde sættes op eller også skal afstandskravende nedsættes. Der bør være en skillelinje på f.eks. 100 kg. NEM for opbevaring i container uden vandtilslutnings anordningen. Det virker overdrevet, at ved blot 1 kg. NEM skal containeren være forsynet med denne bekostelige anordning.

Selv om økonomi ikke skal lempe sikkerheden, skal kravene stadig stå i forhold til målet, nemlig at højne sikkerheden. Men realistisk set, så er omkostningerne til det anførte krav urealistisk i forhold til den mulige indtjening.

Punkterne 4, 5, 6 og 7 er af meget teknisk karakter, og jeg vil undlade at kommentere de enkelte punkter. Dels fordi disse ville blive meget omfattende, og dels fordi jeg på min nuværende placering ikke har mulighed for at sætte mig ind i de mange bygnings reglementer, der henvises til.

Ved gennemlæsning kan jeg konstatere, at de bygninger, jeg besidder er totalt uegnede til opbevaring af enhver form for fyrværkeri. Konsekvensen er lukning af virksomheden. Det er ikke

økonomisk muligt i min nuværende situation at opføre nye bygninger, og da forretningsgrundlaget i øvrigt er ødelagt i forhold til detailhandlen er det forbundet med stor risiko overhovedet at overveje at genskabe en ny forretning.

Det er helt utroligt, at stort set den eneste virksomhed, der har en chance for at skabe en forretning er.....N.P. Johnsen. De har ingen bygninger og intet lager, og de har derfor mulighed for at indrette sig 100% efter de nye regler. Et underligt paradoks.

Der er ikke nævnt nogen overgangsordning i det fremsendte, men det må anstændigvis formodes, at allerede etablerede virksomheder har en fornuftig tidsramme til at indrette sig efter nærværende Bekendtgørelse.

Det virker særdeles useriøst af en offentlig myndighed at fremsætte krav af en karakter, som Beredskabsstyrelsen og for så vidt også dele af ministeriet er 100% klar over at ingen kan imødekomme. Det kan derfor kun konkluderes at målet er nedslagning af branchen. Teknikken med langsom kvælning i stedet for et øjeblikkelig dødsstød må siges at være særdeles usmagelig, men dog effektiv.

Hvis Forsvarsministeriet, trods de mange indsigelser, vælger at sende nærværende Bekendtgørelse med tilhørende Tekniske forskrifter til notifikation i EU, er det en skændsel for vor regering og vort land. Ikke fordi den er restriktiv, men fordi den er urealistisk, fuld af fejl og er opdigtet på et niveau, der får Ringenes herre til at fremstå som en dokumentarudsendelse i saglig og faglig sammenhæng. Alene sammenligningen med de militære regler, der henhører under samme ministerium er et tydeligt bevis for den totale mangel på indsigt i, hvad det drejer sig om. Det må formodes, at militæret står over for gevaldige opstramminger for oplag og transport af farlig gods.

Ovennævnte er så mine kommentarer i denne omgang, men der kommer sandsynligvis andre henvendelser efter denne. Jeg kan naturligvis ikke sidde passiv og se på at min forretning, eksistensgrundlaget for mig og hele min familie, bliver knust med et pennestrøg.

Med venlig hilsen

Dir.
Lars Schou Hansen
L.C.H. Import A/S
Aalborg.